

สัปดาห์สังวร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร. 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

www.josephbanpong.org E-mail : st.joseph_banpong@hotmail.co.th

2016

วันอาทิตย์ที่ 18 กันยายน 2016 ปีที่ 50 ฉบับที่ 2747

อาทิตย์ที่ 25 เทศกาลธรรมดา ปี C

พระวาจา (ลก.16:1-13)

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า

“เศรษฐีผู้หนึ่งมีผู้จัดการดูแลผลประโยชน์คนหนึ่ง มีผู้มาฟ้องว่าผู้จัดการคนนี้มีลาภทรัพย์สินของนาย เศรษฐี จึงเรียกผู้จัดการมาถามว่า ‘เรื่องที่เราได้ยินเกี่ยวกับเจ้า เป็นอย่างไร จงทำบัญชีรายงานการจัดการของเจ้า เพราะ เจ้าจะไม่ได้เป็นผู้จัดการอีกต่อไป’ ผู้จัดการจึงคิดว่า ‘ฉันจะ ทำอย่างไร นายจะไล่ฉันออกจากหน้าที่ผู้จัดการแล้ว จะไป ขุดดินก็ทำไม่ไหว จะไปขอกานก็อายเขา ฉันรู้แล้วว่าจะทำ อย่างไรเพื่อว่าเมื่อฉันถูกไล่ออกจากหน้าที่ผู้จัดการแล้ว จะมี คนรับฉันไว้ในบ้านของเขา’

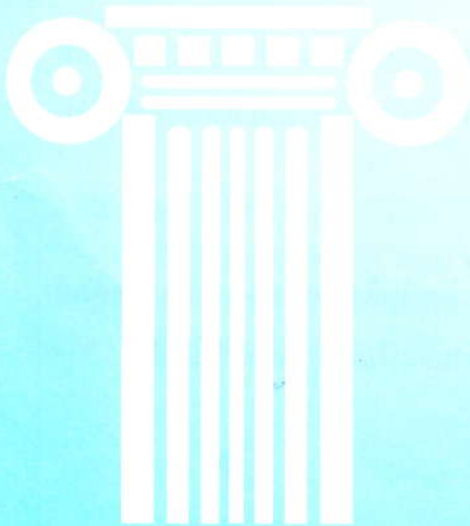
เขาจึงเรียกลูกหนี้ของนายเข้ามาที่ละคน ถามคน แรกว่า ‘ท่านเป็นหนี้นายข้าพเจ้าเท่าไร’ ลูกหนี้ตอบว่า ‘เป็นหนี้น้ำมันมะกอกหนึ่งร้อยถัง’ ผู้จัดการจึงบอกว่า ‘นำใบสัญญาของท่านมา นั่งลงเร็ว ๆ เขียนแก้เป็นห้าสิบบถัง แล้วเขาถามลูกหนี้อีกคนหนึ่งว่า ‘แล้วท่านล่ะ เป็นหนี้อยู่ เท่าไร’ เขาตอบว่า ‘เป็นหนี้ข้าวสาลีหนึ่งร้อยกระสอบ’ ผู้จัดการจึงบอกว่า ‘เอาใบสัญญาของท่านมาแล้วเขียนแก้ เป็นแปดสิบบกระสอบ’

ท่าแห่งหลายจะปรานีปีติรับใช้พระเจ้า

และเงินทองพร้อมกันไม่ได้

ปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม

MERCIFUL LIKE THE FATHER

นายนี้กษมผู้จัดการทุจริตคนนั้นว่าเขาทำอย่างเฉลียวฉลาด ทั้งนี้ก็เพราะบุตรของโลกนี้มีความเฉลียวฉลาดในการติดต่อกับคนประเภทเดียวกันมากกว่าบุตรของความสว่าง

ดังนั้น เราบอกท่านทั้งหลายว่า จงใช้เงินทองของโลกอธรรมนี้เพื่อสร้างมิตรให้ตนเอง เพื่อว่าเมื่อเงินทองนั้นหมดสิ้นแล้ว ท่านจะได้รับการต้อนรับผู้ที่พำนักนิรันดร ผู้ที่ซื่อสัตย์ในเรื่องเล็กน้อย ก็จะซื่อสัตย์ในเรื่องใหญ่ด้วย ผู้ที่ไม่ซื่อสัตย์ในเรื่องเล็กน้อย ก็จะไม่ซื่อสัตย์ในเรื่องใหญ่ด้วย เพราะฉะนั้นถ้าท่านไม่ซื่อสัตย์ในเรื่องเงินทองของโลกอธรรมแล้ว ผู้ใดจะวางใจมอบสมบัติแท้จริงให้ท่านดูแลเล่า ถ้าท่านไม่ซื่อสัตย์ในการดูแลทรัพย์สินสมบัติของผู้อื่น ผู้ใดจะให้ทรัพย์สินสมบัติของท่านแก่ท่าน

ไม่มีผู้ใดเป็นข้าสองเจ้าบ่าวสองนายได้ เขาจะซิงนายคนหนึ่งและจะรักนายอีกคนหนึ่ง เขาจะจงรักภักดีต่อนายคนหนึ่งและจะดูหมิ่นนายอีกคนหนึ่ง ท่านทั้งหลายจะปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าและเงินทองพร้อมกันไม่ได้”

หัวข้อ	ความยากจนกลับเป็นความมั่งคั่ง
ธรรมล้ำลึก	พระเยซูเจ้ายอมเป็นคนยากจน เพื่อเราทุกคนจะได้มั่งคั่งเพราะพระองค์
ท่าที	รักและรับใช้ทุกคน
การดำเนินชีวิต	ปฏิบัติและเจริญชีวิตตามคำสอนของพระองค์

บทอ่านที่หนึ่ง : - อมส 8:4-7

ประกาศกอาโมสตำหนิคนที่ยกตนขึ้นและเหยียบย่ำคนยากจนและขัดสน เขาจัดเอาเปรียบผู้ที่ด้อยกว่า บุคคลผู้นั้นจะได้รับการกล่าวโทษจากพระเจ้าผู้ทรงยุติธรรม

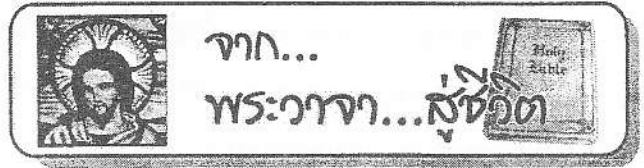
บทอ่านที่สอง : - 1 ทธ 2:1-8

นักบุญเปาโลเชื้อเชิญพี่น้องคริสตชนให้สวดภาวนาและอ้อนวอนขอพระเมตตาจากพระทัยดีของพระเจ้าเพื่อคนทั้งหลาย เพราะพระประสงค์ของพระเจ้ายิ่งคือ พระองค์ทรงปรารถนาให้มนุษย์ทุกคนได้รอดพ้น

พระวรสาร : - ลก 16:1-13

พระเยซูเจ้าได้ทรงสอนเราให้เป็นคนซื่อสัตย์ เพราะถ้าเราซื่อสัตย์ในสิ่งเล็กน้อย เราก็จะซื่อสัตย์ในเรื่องใหญ่ด้วย และในการรักและรับใช้พระเจ้า เราจะรับใช้พระเจ้าและเงินทองพร้อมกันไม่ได้

ผู้จัดการของพระเจ้า

ในบริบทของพระวรสารวันนี้ เราแต่ละคนมีหน้าที่ในการบริหารจัดการสิ่งที่พระเจ้าทรงมอบให้เราดูแล เราไม่ใช่เจ้าของสิ่งต่าง ๆ ที่เรามีอยู่ ทุกสิ่งล้วนเป็นของพระเจ้าที่ทรงมอบให้เราดูแลชั่วคราว ณ ปัจจุบัน ในคำอุปมาพระเยซูเจ้าบอกให้เราเผชิญปัญหาด้วยความกล้าหาญ โดยเฉพาะในการช่วยเหลือคนยากจนและคนที่ต้องการความช่วยเหลือ **“การมี”** ทรัพย์สินสมบัติไม่ใช่บาป แต่บาปเกิดจาก **“การใช้”** ทรัพย์สินสมบัติต่างหาก **“ยิ่งเราเก็บรักษา เราจะสูญเสีย ยิ่งเราใช้ เราจะมีมากขึ้น ยิ่งเราให้มาก เราจะได้รับมาก”**

ผู้จัดการที่ไม่ซื่อสัตย์เตือนเราถึงบางสิ่งที่ลึกซึ้งในธรรมเนียมคริสตชน นักบุญยอห์น คริสโตสตรมกล่าวว่า **“การไม่แบ่งปันสิ่งที่เรามีแก่คนยากจน ถือเป็นกรรขโมยและเบียดบังจากพวกเขา ทั้งนี้เพราะสิ่งที่เรามีไม่ใช่ของเรา แต่เป็นของพวกเขา”** เราจึงมีหน้าที่ต่อคนยากจนในการช่วยพวกเขาให้สามารถดำรงตนในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรี บนพื้นฐานของความรักและความยุติธรรมที่พระเยซูเจ้าทรงสอน ศาสนาจะไม่มีจุดหมาย หากไม่ตั้งอยู่บนความยุติธรรมและศีลธรรมอันดีงาม

นักบุญลูคาให้ความสนใจอย่างมากถึงอันตรายของการเป็นเจ้าของทรัพย์สินสมบัติในโลกนี้ ลูคาเตือนเราว่าสามารถเป็นเจ้าของทรัพย์สินสมบัติได้ แต่จะต้องไม่ให้มันเป็นนายเหนือเรา เมื่อพระเยซูเจ้าบอกเราว่า **“ท่านทั้งหลายจะปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าและเงินทองพร้อมกันไม่ได้”** (ลก 16:13) คล้ายกับว่าเราจะต้องเลือกระหว่างพระเจ้าหรือเงินตรา ความจริงพระเยซูเจ้าทรงเรียกร้องให้เรายืนยันว่า ความวางใจของเราอยู่ที่ไหน เงินทองและข้าวของต่าง ๆ สามารถตอบสนองพระประสงค์ของพระเจ้าได้ แต่ไม่สามารถแทนที่พระเจ้าได้ พระเจ้าจะต้องเป็นที่หนึ่งและสำคัญที่สุดในชีวิตของเรา

ข้อคิดสำหรับเรา

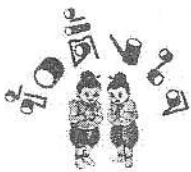
ประการแรก เราเป็นผู้จัดการของพระเจ้า ทรัพย์สินสมบัติเป็นของประทานจากพระเจ้าที่มอบให้เราเป็นผู้จัดการและเป็นสิ่งที่ดีในตัวเอง แต่จะกลายเป็นสิ่งที่อันตราย หากเราไม่ได้ใช้มันตามพระประสงค์ของพระเจ้า เราจึงต้องใช้มันอย่างชาญฉลาด คนชอบธรรมใช้ทรัพย์สินที่ตนมีเพื่อเลี้ยงคนหิวโหยให้อิ่มท้อง ให้น้ำแก่คนที่กำลังกระหาย ให้เครื่องนุ่งห่มแก่คนที่ไม่มีใส่ ให้การต้อนรับคนแปลกหน้า ไปเยี่ยมคนเจ็บป่วยและถูกจองจำ (มธ 25:31-45) นี่แหละจึงถือว่าเป็นการใช้ทรัพย์สินสมบัติอย่างถูกต้อง

ประการที่สอง เราจะต้องเป็นผู้จัดการที่ซื่อสัตย์ ในบทอ่านแรก ประกาศกอาโมสได้ตำหนิผู้นำศาสนาและคนมั่งมีในสมัยของท่านอย่างรุนแรง เพราะพวกเขาหลอกลวงคนอื่นด้วยการโก่งต่าซึ่งและเอารัดเอาเปรียบคนยากจนทุกรูปแบบ อาโมสเป็นประกาศกที่ต่อสู้เพื่อคนยากจนและความยุติธรรมในสังคมสมัยนั้น ปัจจุบันมีคนจนจำนวนมากที่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากคนที่ร่ำรวยกว่าอย่างทารุณ เราจะต้องไม่เป็นส่วนหนึ่งของความอยุติธรรมเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมและหมู่คณะของเรา

ประการที่สาม เราต้องเป็นผู้จัดการที่วางใจในพระเจ้า ผู้จัดการที่ฉลาดจะต้องไม่วางใจในตนเองและข่าวของทรัพย์สินสมบัติของโลกนี้ แต่จะต้องวางใจในพระพรชานของพระเจ้า คำอุปมาที่พระเยซูเจ้าเล่าได้แสดงให้เห็นผู้จัดการตามอย่างคนของโลกนี้ ที่ใช้ทุกวิถีทางเพื่อสร้างความมั่นคงให้ตัวเองในอนาคต สำหรับเราคริสตชน เราหวังในพระยุติธรรมของพระเจ้า เชื่อในความช่วยเหลือของพระองค์ และวางใจในพระองค์ เพราะที่สุดแล้ว เราจะต้องส่งมอบบัญญัติชีวิตของเราคืนให้กับพระเจ้า

พระเยซูเจ้าทรงสอนเราให้มีความกล้าหาญที่จะปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้าในทุกสถานการณ์ เราจะต้องวางใจและเชื่อมั่นในพระเจ้าเหนือสิ่งอื่นใด และใช้ทรัพย์สินสมบัติที่เรามีในทางที่ถูกต้อง เพื่อนำเราไปหาพระเจ้าและความเป็นหนึ่งเดียวกับเพื่อนพี่น้อง พระเจ้าได้ประทานเวลาและโอกาสแก่เราแล้ว เราจึงต้องใช้อย่างชาญฉลาด ใช้พรสวรรค์ เวลา และพลังทั้งหมดที่เรามี เพื่อรับใช้พระเจ้าและเพื่อนพี่น้อง

พระวาจาของพระเจ้าวันนี้ตรงกับยุคสมัยของเรา “ผู้ที่ซื่อสัตย์ในเรื่องเล็กน้อย ก็จะซื่อสัตย์ในเรื่องใหญ่ด้วย ผู้ที่ไม่ซื่อสัตย์ในเรื่องเล็กน้อย ก็จะไม่ซื่อสัตย์ในเรื่องใหญ่ด้วย” (ลก 16:10) คุณธรรมที่พระเจ้าและมนุษย์ถือว่าสำคัญที่สุดคือ “ความซื่อสัตย์” ดังคติที่ว่า “ความซื่อสัตย์เป็นนโยบายที่ดีที่สุด” ดังนั้น เราจึงต้องเป็นคนซื่อสัตย์ ไปรุ่งใส ตรงไปตรงมา แม้นในเรื่องเล็กน้อย

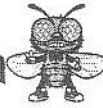
1. ข้าพเจ้าจะไม่เบียดเบียนผู้อื่น โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในความลำบากมากกว่า
2. ข้าพเจ้าจะปฏิบัติและเจริญชีวิตตามคำสอนของพระองค์
3. ข้าพเจ้าจะซื่อสัตย์แม้ในเรื่องเล็กน้อย

ผู้ประสานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 18 กันยายน ค.ศ. 2016

พิธีขอบพระคุณ	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	เก็บอุทาน	เชิญของถวาย
07.00 น.	คุณพ่อยะวิคณ์	คามิลเลียน	คุณนวรรณ์ – คุณนรเสฏฐ์	คุณมาลี	คุณมณีนุช
09.00 น.	คุณพ่อมีลาแอด	คุณวิชุดา	คุณสงวน – คุณจิรวรรณ	คุณพงษ์ทิพย์	คุณศศิ
19.00 น.	คุณพ่อวิเชียรแสง	นาวิรุฉิ	คุณจันทร์เพ็ญ – คุณพรเลิศ	คุณจุฑาทิพย์	คุณอุมาพร

ความทะนงตัวของแมลงวัน

ที่มา... ฟอร์เวิร์ดเมิร์

แมลงวันตัวหนึ่งไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง มันเที่ยวบินร่อนหาของกินไปทั่ว และไม่ได้อึดใจอะไรมากนัก นอกจากคิดว่า ตนเองมีความสุขสบายดีแล้วที่มีชีวิตแบบนี้ เพราะเป็นผู้ไม่มีภาระและไม่ต้องรับผิดชอบอะไรเลย

วันหนึ่งในฤดูร้อน แมลงวันตัวนี้เป็นที่สะดุดตาไปหาของกินทางทิศเหนือ พบฝูงมดง่ามฝูงหนึ่งกำลังขนอาหารไปสู่รังอย่างชะงักเข้มนั้น แมลงวันเฝ้าสังเกตเหล่ามดง่ามอยู่ครู่หนึ่ง ก่อนจะปล่อยเสียงหัวเราะออกมาอย่างขี้ขลวย มดง่ามตัวหนึ่งได้ยินดังนั้น จึงเงยหน้าขึ้นมองแล้วถามแมลงวันว่า "มีใครในหมู่พวกเรา ทำให้ท่านขบขันถึงปานนั้นหรือ"

"อ้อ...หาผมได้หรือท่าน" แมลงวันร้องบอก "ข้ามิได้ขบขันผู้ใดผู้หนึ่งในหมู่ท่าน แต่ข้าพเจ้ารู้สึกเวทนาในชะตาชีวิตของพวกเจ้ามากกว่า" "เวทนาเพราะสิ่งใดเล่า" มดง่ามถาม "เวทนา เพราะพวกท่านต้องทำงานอยู่ตลอดเวลาจึงจะมีอาหารประทังชีวิต ผิดกับตัวข้าพเจ้าที่ไม่ต้องทำอะไรเลย แต่สามารถหาอาหารมาปรนเปรอกระเพาะได้ตลอดเวลา" แมลงวันตอบอย่างเยาะหยัน

"ชะตาชีวิตของพวกเราทำให้ท่านรู้สึกอย่างไรหรือ...ผิดแล้วละ ท่านต้องคิดกลับกันต่างหาก เพราะการทำงานอย่างขยันขันแข็ง ทำให้ชีวิตของพวกเรามีคุณค่าเป็นที่ประจักษ์ทั้งตัวเราเองและผู้อื่น แต่ข้าพเจ้าก็พอใจอยู่หรือกว่าสำหรับท่านซึ่งทำตนเสมือนอยู่ไปวัน ๆ นั้นคงไม่รู้จักรับคุณค่าที่แท้จริงของผู้อื่นหรือ เพราะแม้แต่ตัวท่านเอง ยังทำตนให้เกิดคุณค่าใด ๆ มิได้เลย" มดง่ามพูด

แมลงวันเมื่อได้ยินมดง่ามกล่าวดังนั้น ก็รู้สึกบ่นเคืองใจเป็นอย่างมาก ด้วยคิดว่ามดง่ามเินช่างไม่รู้สำนึกตน จึงได้พูดจากลบล้างความต่ำต้อยของตนเอง และกล่าวแดกดันแมลงวันออกมาเช่นนั้น มันจึงชูคอขึ้นด้วยความหยิ่งผยองราวกับว่าตนคือพญาอินทรี แล้วกล่าวต่อไปว่า "มดง่ามเอ๋ย...ตัวท่านนั้นหาได้ดีดังว่าไม่ และตัวข้าพเจ้าก็ไม่ได้เป็นดั่งเช่นคำพูดท่านด้วย ลองคิดดูสิ ระหว่างท่านกับข้าพเจ้านั้น ใครเล่าคือผู้ยิ่งใหญ่และถือครองบุญวาสนากว่ากัน ข้าพเจ้าจะบอกอะไรบางอย่างแก่ท่าน ซึ่งท่านอาจจะไม่เคยรู้เลยว่า ตัวข้าพเจ้าสามารถบินวนไปรอบๆ ที่บูชา และข้าพเจ้าก็เที่ยวตั้นตั้นไปทั่วทุกวิหารของเทพเจ้ามาแล้ว นอกจากนั้น ข้าพเจ้ายังเป็นผู้แรกที่ได้ออกลิ้มรสเครื่องในตับไตไส้พุงของเครื่องชั้นสรรงในวิหารเหล่านั้น..."

"ท่านรู้หรือไม่ เมื่อข้าพเจ้ามองเห็นเศียรของกษัตริย์ ซึ่งเป็นเจ้าเหนือหัวของผู้คนทั่วแผ่นดินนั้น ข้าพเจ้าสามารถบินร่อนลงไปเกาะได้ในไม่ช้า..."

"นอกจากนั้น ข้าพเจ้ายังทำในเรื่องที่บุรุษทุกคนต้องอิจฉา เพราะข้าพเจ้าสามารถดมพริตริมฝีปากสาวบริสุทธิ์ทุกคนได้ตามที่ต้องการ ซึ่งเป็นสิ่งที่บุรุษทั่วไปไม่อาจกระทำได้ตามอำเภอใจ... และสุดท้าย ข้าพเจ้าขออย่าให้ท่านฟังอีกครึ่งหนึ่งว่า ข้าพเจ้านั้นไม่ต้องดิ้นรนทำงาน แต่ก็มีชีวิตที่โอ้อาหารหาได้อย่างง่ายดาย ซึ่งหากเปรียบกับตัวท่านผู้ที่พินยังไม่มีลิ้นกลืนน้ำนมแล้ว ข้าพเจ้าก็คิดว่าไม่มีสิ่งใดหรือที่ จะนำมาเทียบกันได้"

มดง่ามหนึ่งฟังอย่างสงบ แล้วตอบว่า "แน่ทีเดียว ท่านแมลงวัน...เราต้องภาควุมี่ใจเมื่อได้รับประทานอาหารกับเทพเจ้า แต่ที่ต่อเมื่อได้รับการเชื้อเชิญอย่างยินดี มิใช่ใช้ถ้อยตบตาไปเองมิใช่เป็นการต้อนรับ แล้วท่านเล่า เคยได้รับการเชื้อเชิญแบบนั้นหรือไม่..."

"ท่านเคยได้ไปเยือนสถานที่บูชารูปอย่างนั้นหรือ? อาจเป็นชั้นนั้นได้ แต่ท่านก็ถูกขับไล่ออกมาอย่างรวดเร็วมีใช้หรือ..."

"ท่านพูดถึงพระเศียรของกษัตริย์และริมฝีปากของหญิงสาว แต่ทั้งสองเป็นสิ่งที่ควรปกปิดจากการสัมผัส และแม้แต่เด็กก็รู้ว่าต้องให้ความเคารพและปฏิบัติกับสิ่งเหล่านั้นอย่างให้เกียรติ แต่ท่านเล่า เหตุใดจึงทำการล่วงละเมิดเช่นนั้น อยู่เป็นนิจ หรือในชีวิตของท่านไม่เคยรู้จักกับกาลเทศะและความสงบละเอียดเลย..."

"ท่านไม่ทำงานเลยหรือ? ใช่แล้ว เพราะเช่นนี้อย่างไรเล่า ท่านจึงต้องขาดแคลนบ่อย ๆ ด้วยเหตุนี้เอง ขณะเมื่อข้าพเจ้าทำงานเก็บไว้กินในฤดูหนาว ข้าพเจ้าเคยแลเห็นท่านเที่ยวหากินตามกองขยะและสิ่งปฏิกูลใกล้ ๆ กำแพงเมือง ซึ่งต้องเสี่ยงเผชิญกับความหนาวเย็นที่อาจจะทำให้ท่านตายได้ทุกเมื่อ" "และนั่นคือเหตุผลที่ว่า เหตุใดข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ จึงต้องทำงานกันอย่างหนักในตอนี้ เพราะอาหารที่พวกเรากำลังขนเข้าไปในวังจะกลายเป็นเสบียงอาหารชั้นดี ที่ช่วยให้พวกเราอยู่รอดตลอดหน้าหนาวนั้น โดยที่ไม่ต้องออกไปเสี่ยงภัยหนาวอยู่ข้างนอก..."

"แล้วตัวท่านเล่า ในเมื่อฤดูหนาวไม่ทำงาน เทียวมาคอยรบกวนการทำงานของข้าพเจ้า ฤดูหนาวท่านก็ต้องทนจับเจ้าหลบลมหนาว หากความปลอดภัยให้แก่ชีวิตไม่ได้เป็นธรรมดา ข้าพเจ้าคิดว่า เท่าที่ข้าพเจ้าพูดมานี้ก็พอจะลดความหยิ่งผยองของท่านได้มากแล้ว" กล่าวจบมดง่ามก็ละความสนใจจากแมลงวันแล้วกลับเข้ากลุ่มมด เพื่อทำงานตามหน้าที่ตามอย่างแข็งขันต่อไป

ส่วนแมลงวันนั้นรู้สึกเสียหน้าอย่างมาก มันรีบบินออกไปไกลจากฝูงมด และไม่เคยกลับมาทางนี้อีกเลย

ดังนั้น เธอทั้งหลายจงอย่าดูแคลนว่าผู้อื่นด้อยต่ำ แล้วทะนงตนเองว่าสูง เพียงเพราะเห็นว่าตัวเองไม่มี สุขสบายกว่าเขา เพราะนั่นเป็นเพียงเปลือกนอกที่ฉาบฉวยเกินกว่าจะเอามาตัดสินคุณค่าชีวิตของใครคนใดคนหนึ่งได้ รู้ไว้เถิดว่า สำหรับคนที่สูงส่งจริง ๆ แล้ว เขามักจะอยู่อย่างเรียบง่าย และไม่อวดอ้างหรือกว่าตนเองอยู่เหนือกว่าผู้อื่น เนื่องจากคนที่สูงส่งที่แท้จริงยอมทำตนเองให้มีคุณค่ามากพอ จนเกิดความรู้สึกอึดอัดในชีวิต และไม่จำเป็นต้องยกตนเพื่อไปเปรียบเทียบกับหรือคุกคามข่มเหงใคร ๆ เพียงเพราะต้องการให้ตนเองดูยิ่งใหญ่กว่าผู้อื่น เพราะผู้ที่ทำเช่นนี้ไม่ใช่คนที่สูงส่งอะไร แต่เป็นคนต่ำต้อยที่อยากให้ใคร ๆ รู้ว่าตนเองสูงส่งเท่านั้น////////

เปิดเดือนแม่พระแห่งสายประคำ

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษทุกท่าน
ร่วมพิธีเปิดเดือนแม่พระแห่งสายประคำ
ใน วันเสาร์ที่ 1 ตุลาคม ค.ศ. 2016
เวลา 19.00 น. ณ วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง
พิธีบูชาขอบพระคุณ - สวดสายประคำ

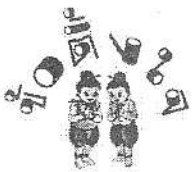

ประการที่สอง เราจะต้องเป็นผู้จัดการที่ซื่อสัตย์ ในบทอ่านแรก ประกาศกอาโมสได้ตำหนิผู้นำศาสนาและคนมั่งมีในสมัยของท่านอย่างรุนแรง เพราะพวกเขาหลอกลวงคนอื่นด้วยการโก่งต่าชั่งและเอาไรต์เอาเปรียบคนยากจนทุกรูปแบบ อาโมสเป็นประกาศกที่ต่อสู้เพื่อคนยากจนและความยุติธรรมในสังคมสมัยนั้น ปัจจุบันมีคนจนจำนวนมากที่ถูกเอาเปรียบจากคนที่ร่ำรวยกว่าอย่างทารุณ เราจะต้องไม่เป็นส่วนหนึ่งของความอยุติธรรมเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมและหมู่คณะของเรา

ประการที่สาม เราต้องเป็นผู้จัดการที่วางใจในพระเจ้า ผู้จัดการที่ฉลาดจะต้องไม่วางใจในตนเองและข่าวของทรัพย์สินสมบัติของโลกนี้ แต่จะต้องวางใจในพระพรพรทานของพระเจ้า คำอุปมาที่พระเยซูเจ้าเล่าได้แสดงให้เห็นผู้จัดการตามอย่างคนของโลกนี้ ที่ใช้ทุกวิถีทางเพื่อสร้างความมั่นคงให้ตัวเองในอนาคต สำหรับเราคริสตชน เราหวังในพระยุติธรรมของพระเจ้า เชื่อในความช่วยเหลือของพระองค์ และวางใจในพระองค์ เพราะที่สุดแล้ว เราจะต้องส่งมอบบัญญัติชีวิตของเราคืนให้กับพระเจ้า

พระเยซูเจ้าทรงสอนเราให้มีความกล้าหาญที่จะปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้าในทุกสถานการณ์ เราจะต้องวางใจและเชื่อมั่นในพระเจ้าเหนือสิ่งอื่นใด และใช้ทรัพย์สินสมบัติที่เรามีในทางที่ถูกต้อง เพื่อนำเราไปหาพระเจ้าและความเป็นหนึ่งเดียวกับเพื่อนพี่น้อง พระเจ้าได้ประทานเวลาและโอกาสแก่เราแล้ว เราจึงต้องใช้อย่างชาญฉลาด ใช้พรสวรรค์ เวลา และพลังทั้งหมดที่เรามี เพื่อรับใช้พระเจ้าและเพื่อนพี่น้อง

พระวาจาของพระเจ้าวันนี้ตรงกับยุคสมัยของเรา “ผู้ที่ซื่อสัตย์ในเรื่องเล็กน้อย ก็จะมีซื่อสัตย์ในเรื่องใหญ่ด้วย ผู้ที่ไม่ซื่อสัตย์ในเรื่องเล็กน้อย ก็จะไม่ซื่อสัตย์ในเรื่องใหญ่ด้วย” (ลก 16:10) คุณธรรมที่พระเจ้าและมนุษย์ถือว่าสำคัญที่สุดคือ “ความซื่อสัตย์” ดังคติที่ว่า “ความซื่อสัตย์เป็นนโยบายที่ดีที่สุด” ดังนั้น เราจึงต้องเป็นคนซื่อสัตย์ ไปรุ่งไล่ ตรงไปตรงมา แม้นในเรื่องเล็กน้อย

1. ข้าพเจ้าจะไม่เบียดเบียนผู้อื่น โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในความลำบากมากกว่า
2. ข้าพเจ้าจะปฏิบัติและเจริญชีวิตตามคำสอนของพระองค์
3. ข้าพเจ้าจะซื่อสัตย์แม้ในเรื่องเล็กน้อย

ผู้ประสานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 18 กันยายน ค.ศ. 2016

พิธีขอบพระคุณ	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	เก็บอุทาน	เชิญของถวาย
07.00 น.	คุณพ่อยะรัตน์	คามิลเลียน	คุณนวรรตน์ – คุณนรเสฏฐ์	คุณมาลี	คุณมณีนุช
09.00 น.	คุณพ่อมีคาแอล	คุณวิชุดา	คุณสงวน – คุณจิรวรรณ	คุณพงษ์ทิพย์	คุณศจี
19.00 น.	คุณพ่อวิเชียรแสง	นาเรวดี	คุณจันทร์เพ็ญ – คุณพรเลิศ	คุณจุฑาทิพย์	คุณอุมาพร

ปฏิทิน บูชาขอบพระคุณ ประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	กันยายน 2016 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 18 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 25 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ โยเซฟ มงคล อังคะนาวิน - โยเซฟ วรพงศ์ รุจิพงศ์ และญาติพี่น้อง สุขสำราญสำหรับสัตบุรุษ อุทิศแด่ มารีอา กิมนีเย จิตต์กัฉ่า	น.น. วัด บุตร - ธิดา - หลาน
จันทร์ที่ 19 19.00 น.	น.ยาบูอารีโอ พระสืบรมราชและมรณสักขี สุขสำราญสำหรับกระแสเรียกพระสงฆ์ นักบวช อุทิศแด่ โยเซฟ ชัยศักดิ์ หมั่นมาก อุทิศแด่ คุณกิมซ้วน รุ่งงาม	กลุ่มเซอร์รา ภรรยา - ลูก - หลาน คุณเฉลียว รุ่งงาม
อังคารที่ 20 19.00 น.	ระลึกถึง น.อันดรูว์ กิม เด็ก็อน พระสงฆ์ เปาโล จว ฮาซัง และเพื่อนมรณสักขีชาวเกาหลี (วันเยาวชนแห่งชาติ) สุขสำราญสำหรับครอบครัวชาวนาแก้ว อุทิศแด่ โยเซฟ สุรศักดิ์ ว่องวิทย์ อุทิศแด่ มีกาแอล ไล้ - อันนา สาคร กู้ทรัพย์	คุณเชษฐ - คุณกนกกิตติกา ครอบครัวว่องวิทย์ คุณวรรณิ์ ชินธเนศ
พุธที่ 21 19.00 น.	ฉลอง น.มิกฮิว อัครสาวกและผู้บีบบังคับพระวรสาร อุทิศแด่ กลารา นารถฤดี ธรรมสุจริต อุทิศแด่ เบนดิกโต สุพร - อักเนส ทองใบ ตั้งสังฆกรรม และญาติพี่น้อง อุทิศแด่ ยอห์น บอสโก ขจร - อันนา เส็กซิม - เปโตร ปิติ ศรีเจริญ	เพื่อนครู ลูก - หลาน คุณชาญ - คุณวัฒน์
พฤหัสบดีที่ 22 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 25 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ วิญญาณในไฟชำระ อุทิศแด่ อักเนส โสภา เนื่องผาสุข และวิญญาณในไฟชำระ	ครอบครัวสังฆรัตน์ คุณชูศรี ชมเอ
ศุกร์ที่ 23 19.00 น.	ระลึกถึง น.ปีโอ แห่งปือเดรลชีนา พระสงฆ์ อุทิศแด่ มารีอา สติมา น้ำทรัพย์ อุทิศแด่ มารีอา มณี ทินมณี อุทิศแด่ เลารนเต จำลอง - เปโตร ณรงค์ - โยเซฟ สมเกียรติ - อักเนส จามรี ระดมกิจ	สัตบุรุษ ลูก - หลาน คุณนที ระดมกิจ
เสาร์ที่ 24 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 25 เทศกาลธรรมดา โมทนาคุณแม่พระ อุทิศแด่ มารีอา บุญช่วย งามวิสัย อุทิศแด่ เปโตร หลุก - มารีอา เขียว - อักเนส ชุ่น	คุณอุมาพร โรจนกาญจนานันต์ ลูก - หลาน คุณยับ จันทร์เพ็ญ